

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות, מהו?	שלח ליה מר עוקבא לר' אלעזר:										^	
שרטט וכתב ליה: (תהלים ל"ט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי, אע"פ שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום.	[ר' אלעזר]										!	◊
קא מצערי לי טובא, ולא מצינא דאיקום בהן	שלח ליה: [מר עוקבא]										ז	
(תהלים ל"ז) דום לה' והתחולל לו, דום לה' והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבהמ"ד והן כלין מאיליהן.	שלח ליה: [ר' אלעזר]										!	◊
הדבר יצא מפי ר"א, ונתנוהו לגניבא בקולר.											o	
זמרא מנא לן דאסיר?	שלחו ליה למר עוקבא:										^	◊
שרטט וכתב להו: (הושע ט') אל תשמח ישראל אל גיל בעמים.	[מר עוקבא]										!	◊
ולישלח להו מהכא: (ישעיהו כ"ד) בשיר לא ייתו יין ימר שכר לשותין											ז	
אי מההוא, ה"א ה"מ זמרא דמנא, אבל דפומא שרי, קמ"ל.											!	
מאי דכתיב: (יהושע ט"ו) קינא ודימונה ועדעדה?	רב הונא בר נתן לרב אשי:										^	◊
מתותא דארץ ישראל קחשיב.	א"ל: [רב אשי]										!	◊
אטו אנא לא ידענא דמתותא דא"י קא חשיב?	א"ל: [רב הונא בר נתן]										ז	
כל שיש לו קנאה על חבריו ודומם, שוכן עדי עד עושה לו דין.	[רב אשי] אלא רב גביהא מארגיזא אמר בה טעמא:										!	◊
אלא מעתה, (יהושע ט"ו) צקלג ומדמנה וסנסנה הכי נמי?	א"ל: [רב הונא בר נתן]										ז	◊
אי הוה רב גביהא מבי ארגיזא הכא, הוה אמר בה טעמא.	א"ל: [רב אשי]										!	
כל מי שיש לו צעקת לגימא על חבריו ודומם, שוכן בסנה עושה לו דין.	רב אחא מבי חזאה אמר בה הכי:										!	◊
כלילא מנא לן דאסור?	ריש גלותא לרב הונא:										^	◊
מדרבנן	א"ל: [רב הונא]										!	◊
בפולמוס של אספסיינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס.	דתנן:										■	◊
אדהכי קם רב הונא לאפנויי											o	
קרא כתיב: (יחזקאל כ"א) כה אמר ה' אלהים הסר המצנפת והרם העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבוה השפיל, וכי מה ענין מצנפת אצל עטרה? אלא לומר לך: בזמן שמצנפת בראש כ"ג - עטרה בראש כל אדם, נסתלקה מצנפת מראש כ"ג - נסתלקה עטרה מראש כל אדם.	א"ל רב חסדא:										!	◊
אדהכי אתא רב הונא, אשכחניהו דהוי יתבי											o	
האלהים מדרבנן, אלא חסדא שמך וחסדאין מילך.	א"ל: [רב הונא]										■	
רבינא אשכחיה למר בר רב אשי דהוה גדיל כלילא לברתיה											o	
לא סבר לה מר הסר המצנפת והרם העטרה?	א"ל: [רבינא]										ז	◊
דומיא דכ"ג בגברי, אבל בנשי לא.	א"ל: [מר בר רב אשי]										!	◊
מאי זאת לא זאת?											^	◊
בשעה שאמר הקב"ה לישראל: הסר המצנפת והרם העטרה, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, זאת להן לישראל, שהקדימו לפניך בסני נעשה לנשמע? אמר להן: לא זאת להן לישראל, שהשפילו את הגבוה והגביהו את השפל והעמידו צלם בהיכל?	דרש ר' עזירא, זימנין א"ל משמיה דרב אמי, וזימנין א"ל משמיה דרב אסי:										!	◊

<p>מזמרה-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי דכתיב: (נחום א') כה אמר ה' אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו ועבר וגו' אם רואה אדם שמוזנותיו מצומצמין יעשה מהן צדקה, וכ"ש כשהן מרובין.	דרש ר' עזריא, זימנין א"ל משמיה דרב אמי, וזימנין א"ל משמיה דרב אסי:											◇
מאי וכן נגוזו ועבר?											^	
כל הגוזז מנכסיו ועושה מהן צדקה - ניצל מדינה של גיהנם משל לשתי רחילות שהיו עוברות במים, אחת גזוזה ואחת אינה גזוזה, גזוזה עברה, ושאינה גזוזה לא עברה.	תנא דבי ר' ישמעאל:											◇
(נחום א') ועניתיך - אמר מר זוטרא: אפי' עני המתפרנס מן הצדקה יעשה צדקה.	[מר זוטרא]											◇
לא אענך עוד - תני רב יוסף: שוב אין מראין לו סימני עניות.	[רב יוסף]											◇
מרקם למזרח כל.	רבי יהודה											■
למימרא, דעכו לצפונה דא"י קיימא												ג
היה מהלך מעכו לכזיב, מימינו למזרח - הדרך טמאה משום ארץ העמים, ופטורה מן המעשר ומן השביעית, עד שיודע לך שהיא חייבת, משמאלו למערב - הדרך טהורה משום ארץ העמים, וחייבת במעשר ובשביעית, עד שיודע לך שהיא פטורה	ורמינהו:											◇
עד היכן?												ג
עד כזיב	[ת"ק]											◇
עד לבלבן	רבי ישמעאל ברבי יוסי - משום אביו:											◇
רצועה נפקא.	אביי:											◇
ויהיב תנא סימנא הכי?												ג
אין, קרא נמי יהיב סימנא, דכתיב: (שופטים כ"א) ויאמרו הנה חג ה' בשילוי מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העולה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה												!
למזרחה של מסלה.	ואמר רב פפא:											!
המביא גט בספינה - כמביא בא"י	תנא חדא:											◇
כמביא בחו"ל	ותניא אידך:											◇
לא קשיא: הא ר' יהודה, הא רבנן	ר' ירמיה:											!
עפר חו"ל הבא בספינה לארץ חייב במעשר ובשביעית	דתנן: [ת"ק]											◇
אימתי? בזמן שהספינה גוששת, אבל אין הספינה גוששת - פטור.	ר' יהודה:											◇
הא והא ר' יהודה היא, ול"ק: כאן בזמן שאין הספינה גוששת, כאן בזמן שהספינה גוששת.	אביי:											!
עציץ נקוב המונח על גבי יתדות, באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן.	ר' זירא:											■
דילמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' יהודה התם - אלא בספינה העשויה לברוח, אבל עציץ שאינו עשוי לברוח - לא.	רבא:											ג
אי נמי, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא בספינה דלא מפסיק אוירא, דמיא כי ארעא סמיכתא דמיא, אבל עציץ דמפסיק אוירא - לא.												ג
בנהרות דארץ ישראל דכולי עלמא לא פליגי, אלא כי פליגי - בים הגדול	רב נחמן בר יצחק:											!
איזהו ארץ ואיזהו חוצה לארץ? כל ששופע ויורד מטורי אמנון ולפנים - ארץ ישראל, מטורי אמנון ולחוץ - חוצה לארץ, הנסין שבים, רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהם מטורי אמנון עד - נחל מצרים, מן החוט ולפנים - א"י, מן החוט ולחוץ - חו"ל	דתניא: [רבנן]											◇
כל שכנגד ארץ ישראל הרי הוא כא"י, שנאמר: (במדבר ל"ד) וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים, והנסין שבצדדין, רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהן מקפלוריא ועד ים אוקיינוס ומנחל מצרים ועד ים אוקיינוס, מן החוט ולפנים - א"י, מן החוט ולחוץ - חו"ל.	רבי יהודה:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבנן האי וגבול מאי עבדי ליה?										ז		ת.
מיבעי ליה לנסיין.										!		ת.
ורבי יהודה?										ז		ת.
נסין לא צריכי קרא.										!		ת.
עכו - כא"י וכו'.	ר"מ:											ת. <
המוכר עבדו לסוריא, כמוכר בחו"ל דמי או לא?	בעו מיניה מרבי חייא בר אבא:											ת. ^
תניתוה, ר"מ אומר: עכו - כארץ ישראל לגיטין	אמר להו: [רבי חייא בר אבא]									!		ת. ◇
לגיטין אין, לעבדים לא, וכ"ש סוריא דמרחקא טובא.										!		ת. ◇
בשלשה דרכים שוותה סוריא לארץ ישראל, ובשלשה לחו"ל (סימן: ע"ב ב"ר ר"ק)	ת"ר:											ת. ◇
עפרה טמא - בחו"ל												ת. ■ ■
והמוכר עבדו לסוריא - כמוכר בחו"ל												ת. ■ ■
והמביא גט מסוריא - כמביא מחו"ל												ת. ■ ■
ובשלשה לא"י:												ת. ■
חייבת במעשר ובשביע' - כא"י												ת. ■ ■
והרוצה ליכנס לה בטהרה - נכנס												ת. ■ ■
והקונה שדה בסוריא - כקונה בפרוארי ירושלים.												ת. ■ ■
חייבת במעשר ובשביעית כא"י												ת. ■ ◇ <
קסבר: כיבוש יחיד שמיא כיבוש.												ת. ■ ◇
והרוצה ליכנס לה בטהרה - נכנס												ת. ■ ◇ <
והאמרת: עפרה טמא										ז		ת. ■
בשידה תיבה ומגדל										!		ת. ◇
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - רבי מטמא	דתניא: [רבי]	■	■	!								ת. ◇
מטהר	רבי יוסי ברבי יהודה	■	■	!								ת. ◇
ואפ"ר רבי לא קא מטמא - אלא בארץ העמים, דגזרו על גושה ועל אוריה, אבל סוריא - על גושה גזרו, על אוריה לא גזרו.										!		ת. ◇
והקונה שדה בסוריא - כקונה בפרוארי ירושלים												ת. ■ ◇ <
למאי הילכתא?												ת. ^
לומר, שכותבין עליו אונו ואפילו בשבת.	רב ששת:									!		ת. ◇
בשבת ס"ד?										ז		ת. ■
אומר לעובד כוכבים ועושה	כדאמר רבא:	■	!									ת. ◇
ה"ו אומר לעובד כוכבים ועושה ואע"ג דאמירה לעובד כוכבים שבות, משום ישוב א"י לא גזור רבנן.										!		ת. ■
עבד שהביא גיטו, וכתוב בו עצמך ונכסי קנויין לך - עצמו קנה, נכסים לא קנה.	ת"ר:											ת. ■ ◇
כל נכסי קנויין לך, מהו?	איבעיא להו:											ת. ^ ◇
מתוך שקנה עצמו קנה נכסים.	אביי:									!		ת. ■
בשלמא עצמו ליקני, מידי דהוה אגט אשה, אלא נכסים לא ליקני, מידי דהוה אקיום שטרות דעלמא	א"ל רבא:									ז		ת. ■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מתוך שלא קנה נכסים לא קנה עצמו.	הדר אמר אבי:										!	◇
בשלמא נכסים לא ליקני, מידי דהוה אקום שטרות דעלמא, אלא עצמו ליקני, מידי דהוה אגט אשה	א"ל רבא:										ז	
אחד זה ואחד זה - עצמו קנה, נכסים לא קנה.	אלא אמר רבא:										!	◇
כמאן? כר"ש	רב אדא בר מתנה לרבא:										ז	
פלגינן דיבורא	דאמר ר"ש]										ז	◇
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא בן חורין, שייר קרקע כל שהוא - לא יצא בן חורין	דתנן: ר' מאיר]										◇	◇
לעולם הוא בן חורין, עד שיאמר כל נכסי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מריבוא שבהן	ר"ש:										◇	◇
אע"פ שקילס רבי יוסי את רבי שמעון, הלכה כר' מאיר	והאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										ז	◇
כשנאמרו דברים לפני ר' יוסי, קרא עליו המקרא הזה: (משלי כ"ד) שפתים ישק משיב דברים נכוחים.	דתניא:										ז	
ומי אמר רב נחמן הכי?											ז	
שכיב מרע שכתב כל נכסיו לעבדו ועמד, חוזר בנכסים ואינו חוזר בעבד חוזר בנכסים - מתנת שכיב מרע הוא, ואינו חוזר בעבד - שהרי יצא עליו שם בן חורין	והאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										ז	
התם היינו טעמא, משום דלאו כרות גיטא הוא.	אלא אמר רב אשי:										!	◇
אם יש עליו עוררין - יתקיים בחותמיו.												■
ערער כמה?												^
אילימא ערער חד												!
דברי הכל אין ערער פחות משנים	והאמר ר' יוחנן:										ז	
אלא ערער תרי												!
תרי ותרי נינהו, מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני											ז	
אלא ערער דבעל.												! ◇
המביא גט ממדינת הים, ואינו יכול לומר בפ"נ ובפ"נ, אם יש עליו עדים - יתקיים בחותמיו.												■
אחד גיטי נשים ואחד שחרורי עבדים שוו למוליך ולמביא, וזו אחת מן הדרכים ששוו גיטי נשים לשחרורי עבדים.												■
מאי אינו יכול לומר?												^ ◇
אילימא חרש												!
חרש בר אתווי גיטא הוא?											ז	
הכל כשרין להביא את הגט, חוץ מחרש שוטה וקטן	והתנן:										ז	
הכא במאי עסקינן - כגון שנתנו לה כשהוא פיקה, ולא הספיק לומר בפני נכתב ובפני נתתם עד שנתחרש.	רב יוסף:										!	◇
אחד גיטי נשים ואחד שחרורי עבדים.												■
בשלשה דרכים שוו גיטי נשים לשחרורי עבדים:	תנו רבנן:											◇
שוו למוליך ולמביא.												◇
וכל גט שיש עליו עד כותי - פסול, חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים												◇
וכל השטרות העולים בערכאות של עובדי כוכבים, אע"פ שחותמיהן עובדי כוכבים - כשירין, חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים												◇
וכדברי ר"מ בארבעה												■
האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי, רצה לחזור בשניהם - יהזור, דברי ר"מ.	[רבי מאיר]											■ ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בשלמא לרבנן, מנינא למעוטי הא דרבי מאיר, אלא לר' מאיר, מנינא למעוטי מאי?										ז	ט
למעוטי הא דתניא:										!	◇
עדים שאין יודעים לחתום, מקרעין להם נייר חלק וממלאים את הקרעים דיו אמר רשב"ג: במה דברים אמורים - בגיטי נשים, אבל שחרורי עבדים ושאר כל השטרות, אם יודעין לקרות ולחתום - חותמין, ואם לאו - אין חותמין.	[דתניא-רשב"ג]									!	◇
קרייה מאן דכר שמיה?										ז	ט
חסורי מחסרה והכי קתני: עדים שאין יודעין לקרות - קורין לפנייהם וחותמין, ושאין יודעין לחתום - מקרעין להם.										!	◇
ותו ליכא? והאיכא:										ז	ט
האומר תנו גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי, ומת - לא יתנו לאחר מיתה, תנו מנה לפלוני, ומת - יתנו לאחר מיתה	[תנן]									ז	◇
כי קתני - מילתא דליתיה בשטרות, מילתא דאיתיה בשטרות לא קתני										!	◇
שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני, ומת - אין כותבין ונותנין, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה.	דשלה רבין משמיה דר' אבהו, הווי יודעין ששלה ר"א לגולה משום רבינו:									!	ט
והאיכא לשמה										ז	◇
בשלמא לרבה, היינו מוליך ומביא, אלא לרבה קשיא										ז	ט
ותו, בין לרבה בין לרבה האיכא מחובר										ז	◇
כי קתני - פסולא דרבנן, דאורייתא לא קתני.										!	◇
והא ערכאות של עובדי כוכבים, דפסולא דאורייתא הוא, וקתני										ז	◇
בעדי מסירה, וכרבי אלעזר										!	◇
עדי מסירה כרתי.	דאמר: [רבי אלעזר]									!	ט
והא מדקתני סיפא, ר' שמעון אומר: אף אלו כשירין	[ר' שמעון]									ז	◇
ירד רבי שמעון לשיטתו של ר"א, דאמר עדי מסירה כרתי	וא"ר זירא:									ז	ט
מכלל דתנא קמא סבר: לא										ז	◇
איכא בנייהו: שמות מובהקין.										!	◇
והא חזרה - דאורייתא, וקתני										ז	◇
אלא, כי קתני - מילתא דליתא בקידושין, מילתא דאיתא בקידושין לא קתני.										!	◇
והא חזרה גופה איתא בקידושין										ז	◇
בשליחות בעל כורחה, דבגירושין איתא ובקידושין ליתא.										!	◇
כל גט שיש עליו עד כותי - פסול, חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים.											■
מעשה שהביאו לפני ר"ג לכפר עונתאי גט אשה, והיו עדיו עדי כותים והכשיר.	[ר"ג]									■	◇
מני מתני?										^	◇
לא ת"ק, ולא ר"א, ולא רבן שמעון בן גמליאל										!	◇
מצת כותי - מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	דתניא: [ת"ק]									!	◇
אוסר, לפי שאין בקיאין בדקדוקי מצות	רבי אלעזר:									!	◇
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקין בה יותר מישראל	רשב"ג									!	◇
מני?										^	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אי ת"ק														!
אפילו שאר שטרות נמי														ג
אי רבי אלעזר														!
אפילו גט אשה נמי לא														ג
ואי רבן שמעון בן גמליאל														!
אי דאחזוק, אפ"ל שאר שטרות נמי אי דלא אחזוק, אפילו גט אשה נמי לא														ג
וכי תימא רבן שמעון בן גמליאל היא, ודאחזוק בהא ולא אחזוק בהא,														!
אי הכי, מאי איריא חד? אפילו תרי נמי														ג
לא הכשירו בו אלא עד אחד כותי בלבד	אלמה אמר רבי אלעזר:													!
לעולם רבי אלעזר, וכגון דחתים ישראל לבסוף, דאי לאו דכותי חבר הוה, לא מחתים ליה מקמיה.														!
אי הכי, אפילו שאר שטרות נמי														ג
אלא אמרינן רווחא שבק למאן דקשיש מיניה														!
הכא נמי רווחא שבק למאן דקשיש מיניה														ג
זאת אומרת: עדי הגט אין חותמין זה בלא זה.	רב פפא:													!
מאי טעמא?														^
גזירה משום כולכם.	רב אשי:													!
לא הכשירו בו אלא עד אחד כותי בלבד.	גופא, אמר רבי אלעזר:													!
מאי קמ"ל?														ג
כל גט שיש עליו עד כותי - פסול כו'.	תנינא:													ג
אי ממתניתין, הוה אמינא אפ"ל תרי נמי, והאי דקתני חד - משום דבשטרות אפ"ל חד נמי לא, קמ"ל.														!
ותרי לא?														ג
מעשה והביאו לפני רבן גמליאל לכפר עותנאי גט אשה, והיו עדיו כותים והכשיר	והא קתני:													!
תני: עדו.	אביי:													!
לעולם תרי, ורבן גמליאל מיפלג פליג, וחסורי מיחסרא והכי קתני: ורבן גמליאל מכשיר בשנים, ומעשה נמי שהביאו לפני רבן גמליאל לכפר עותנאי גט אשה, והיו עדיו כותים והכשיר.	רבא:													!
כל השטרות העולים בערכאות של עובדי כוכבים, אע"פ שחותמיהם עובדי כוכבים - כשירים, הוין מגיטי נשים ושחרורי עבדים	[ת"ק]													!
אף אלו כשירין לא הווכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט.	ר"ש:													!
קא פסיק ותני, לא שנא מכר ל"ש מתנה בשלמא מכר, מכי יהיב זוזי קמייהו הוא דקנה, ושטרא ראיא בעלמא הוא, דאי לא יהיב זוזי קמייהו, לא הוה מרעי נפשייהו וכתבין ליה שטרא, אלא מתנה במאי קא קני? לאו בהאי שטרא, והאי שטרא חספא בעלמא הוה														ג
דינא דמלכותא דינא.	שמואל:													!
חוץ מכגיטי נשים.	ואב"א, תני:													!
רבי שמעון אומר: אף אלו כשירין וכו'.														!
והא לאו בני כריתות נינהו														ג
ירד ר' שמעון לשיטתו של רבי אלעזר	רבי זירא:													!
עדי מסירה כרת.	דאמר [רבי אלעזר]													!

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מודה ר' אלעזר, במזויף מתוכו - שפסול	והאמר ר' אבא:								ז		י
הכא במאי עסקינן - בשמות מובהקין.									!		ז
היכי דמי שמות מובהקין?									^		יא
כגון הורמיז, ואבדינא, בר שיבתאי, ובר קידרי, ובאטי, ונקים אונא.	רב פפא:								!		יא
אבל שמות שאין מובהקים מאי? לא, אי הכי									ז		יא
לא הוזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט	אדתני סיפא:								ז		יא
לפלוג וליתני בדידה: בד"א - בשמות מובהקין, אבל שמות שאין מובהקין לא									ז		יא
הכי נמי קאמר: בד"א - בשמות מובהקין, אבל בשמות שאין מובהקין, נעשה כמי שנעשו בהדיוט ופסולין									!		יא
ואיבעית אימא: סיפא אתאן לגיטי ממון, והכי קאמר: לא הוזכרו גיטי ממון דפסולים - אלא בזמן שנעשו בהדיוט.									!		יא
לא נחלקו ר"ע וחכמים על כל השטרות העולין בערכאות של עובדי כוכבי, שאע"פ שהותמיהן עובדי כוכבים - כשרים, ואפי' גיטי נשים ושחרורי עבדים	תניא: אמר ר' אלעזר בר' יוסי, כך אמר ר"ש לחכמים בצידן:										יא
לא נחלקו אלא בזמן שנעשו בהדיוט, שר"ע מכשיר	[ר"ע]								♦	■	יא
פוסלים חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים	חכמים:								♦	■	יא
אף אלו כשירין במקום שאין ישראל חותמין. אבל במקום שישראל חותמין - לא	רשב"ג:								■		יא
מקום שאין ישראל חותמין נמי ליגזור אטו מקום שישראל חותמין									ז		יא
שמא בשמא מחליף, אתרא באתרא לא מחליף.									!		יא
לאכשורי בכנופיאתה דארמאי	רבינא סבר:									■	יא
ערכאות תנן.	א"ל רפרם:								ז		יא
האי שטרא פרסאה דמסריה ניהליה באפי סהדי ישראל, מגבינן ביה מבני חרי.	רבא:									■	יא
והא לא ידעי למיקרא									ז		יא
בדידעי.									!		יא
והא בעינא כתב שאינו יכול לזייף, וליכא									ז		יא
בדאפיצן.									!		יא
והא בעינא צריך שיחזיר מענינו של שטר בשיטה אחרונה, וליכא									ז		יא
בדמהדר.									!		יא
א"ה, ממשעבדי נמי									ז		יא
לית ליה - קלא.									!		יא
עדים החתומין על הגט ושמותן כשמות עובדי כוכבים, מהו?	בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן:									^	יא
לא בא לדינו אלא לוקוס ולוס והכשרנו. ודוקא לוקוס ולוס, דלא שכיחי ישראל דמסקי בשמהתייהו, אבל שמהתא אחרני, דשכיחי ישראל דמסקי בשמהתייהו - לא.	אמר ליה: [ר' יוחנן]								!		יא
גיטין הבאים ממדינת הים ועדים חתומים עליהם, אע"פ ששמותיהן כשמות עובדי כוכבים - כשירין, מפני שרוב ישראל שבחו"ל שמותיהן כשמות עובדי כוכבים	איתיביה:								ז		יא
התם כדקתני טעמא, מפני שרוב ישראל שבחוץ לארץ שמותיהן כשמות עובדי כוכבים.									!		יא
כי מתניתא בעא מיניה, ופשט ליה ממתניתא.	ואיכא דאמרי:								!		יא
האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי, אם רצה לחזור בשניהו - יחזור, דברי ר"מ	[ר"מ]									♦	יא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים, לפי שזכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו, שאם ירצה שלא לזון את עבדו - רשאי, ושלא לזון את אשתו - אינו רשאי	הכמים:										◆	■
והרי הוא פוסל את עבדו מן התרומה כשם שהוא פוסל את אשתו	אמר להם: [ר"מ]										⚡	◇
מפני שהוא קניינו.	אמרו לו: [הכמים]										!	◇
יתיב רב הונא ורב יצחק בר יוסף קמיה דר' ירמיה, ויתיב ר' ירמיה וקא מנמנם											○	◇
ש"מ מדרבנן, התופס לבעל חוב - קנה.	ויתיב רב הונא וקאמר:										■	
ואפיל במקום שחב לאחרים?	א"ל רב יצחק בר יוסף:										⚡	
אין.	א"ל: [רב הונא]										!	
אדהכי איתער בהו ר' ירמיה											○	
דרדקן הכי א"ר יוחנן: התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים - לא קנה	אמר להו: [ר' ירמיה]										■	◇
וא"ת, משנתינו											⚡	
כל האומר תנו כאומר זכו דמי.											!	
התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים, באנו למחלוקת רבי אליעזר ורבנן	רב חסדא:										■	◇
מי שליקט את הפאה ואמר הרי זו לפלוני עני, ר' אליעזר אמר: זכה לו	דתנן: [ר' אליעזר]										◆	■
והכ"א: יתנו לעני הנמצא ראשון.	הכמים:										◆	■
דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' אליעזר התם - אלא דמיגו דאי בעי מפקר להו לנכסיה והוי עני וחזי ליה, ומיגו דזכי ליה לנפשיה זכי לחבריה, אבל הכא לא: ועד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דכתיב: (ויקרא כ"ג) לא תלקט לעני, לא תלקט לו לעני, אבל הכא לא.	אמימר, ואיתימא רב פפא:										⚡	◇
ור"א האי לא תלקט מאי עביד ליה?											⚡	
מיבעי ליה להזייר לעני על שלו.	[ר"א]										!	
שאם ירצה שלא לזון כו'.											■	<
שמעת מינה: יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך											⚡	◇
הכא במאי עסקינן - דא"ל צא מעשה ידיך למזונותיך.											!	◇
דכוותה גבי אשה דאמר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך, אשה אמאי לא?											⚡	
אשה בדלא ספקא.											!	◇
עבד גמי בדלא ספיק											⚡	
עבדא דנהום כרסיה לא שויא, למריה ולמרתיה למאי מיתבעי?											!	◇
עבד שגלה לערי מקלט - אין רבו חייב לזונו, ולא עוד, אלא שמעשה ידיו לרבו	תא שמע:										■	⚡
ש"מ: יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך											⚡	◇
הכא במאי עסקינן - דאמר לו צא מעשה ידיך למזונותיך.											!	◇
אי הכי, מעשה ידיו אמאי לרבו?											⚡	
להעדפה.											!	
העדפה, פשיטא											⚡	
מהו דתימא, כיון דכי לית ליה לא יהיב ליה, כי אית ליה נמי לא לישקול מינה, קמ"ל.											!	
ומ"ש לערי מקלט?											⚡	
סד"א, (דברים ד') וחי - עביד ליה חיותא טפי, קמ"ל.											!	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל אשה שגלתה לערי מקלט - בעלה חייב במזונותיה	והא מדקתני סיפא:										◊	יב.
מכלל דלא אמר לה, דאי אמר לה, בעלה אמאי חייב? ומדסיפא דלא אמר לה, רישא נמי דלא אמר ליה											◊	יב.
לעולם דאמר ליה, ואשה בדלא ספקה.											◊	יב.
והא מדקתני סיפא: ואם אמר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך - רישא											◊	יב.
מכלל דרישא דלא אמר לה.											◊	יב.
ה"ק: ואם מספקת, ואמר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך - רישא.											◊	יב.
מספקת, מאי למימרא?											◊	יב.
מהו דתימא: (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה, קמ"ל.											◊	יב.
לימא כתנאי											◊	יב.
יכול העבד לומר לרבו בשני בצורת או פרנסני או הוציאני לחירות	רבן שמעון בן גמליאל:										◊	יב.
הרשות ביד רבו	חכמים:										◊	יב.
מאי לאו בהא קמיפלגי											◊	יב.
יכול	דמר סבר: [חכמים]										◊	יב.
אינו יכול	ומר סבר: [רשב"ג]										◊	יב.
ותיסברא? האי או פרנסני או הוציאני לחירות, או פרנסני או תן לי מעשה ידי בפרנסתי מיבעי ליה ועוד, מאי שנא בשני בצורת?											◊	יב.
אלא הכא במאי עסקינן - דאמר לו צא מעשה ידיך למזונותיך, ובשני בצורת לא ספק											◊	יב.
או פרנסני או הוציאני לחירות, כי היכי דחזו לי אינשי ומרחמין עלי	רשב"ג סבר:										◊	יב.
מאן דמרחם אבני חרי, אעבד נמי רחומי מרחם.	ורבנן סברי:										◊	יב.
המקדיש ידי עבדו, אותו העבד לוח ואוכל ועושה ופורע	ת"ש, דאמר רב:										◊	יב.
ש"מ: יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך											◊	יב.
הכא במאי עסקינן - במעלה לו מזונות.											◊	יב.
א"ה, למאי לוח ואוכל?											◊	יב.
להעדפה.											◊	יב.
ולימא ליה הקדש: עד השתא סגי לך בלא העדפה, והשתא נמי תיסגי לך בלא העדפה											◊	יב.
הקדש גופיה ניחא לי, כי היכי דלשבח עבדיה.											◊	יב.
עושה ופורע											◊	יב.
קמא קמא קדיש ליה											◊	יב.
בפחות פחות משה פרוטה.											◊	יב.
הכי נמי מסתברא											◊	יב.
המקדיש ידי עבדו - אותו העבד עושה ואוכל, דאי לא עבדא מאן פלח ליה?	דאמר רב:										◊	יב.
אי אמרת בשלמא הך במעלה ואינו יכול, והא בשאינו מעלה - שפיר, אלא אי אמרת הך בשאינו מעלה ויכול, דאי לא עבדא מאן פלח ליה? מאן דבעי ניפלחיה											◊	יב.
אלא לאו ש"מ אינו יכול, שמע מינה.											◊	יב.
הקוטע יד עבדו של חבירו - נותן שבתו ורפואתו לרבו, ואותו העבד ניוון מן הצדקה	ת"ש, דאמר ר' יוחנן:										◊	יב.
ש"מ: יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך											◊	יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-■</p>
---	--

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הכא במאי עסקי - במעלה לו מזונות.											!	◇	יב	
אי הכי, אמאי ניוון מן הצדקה?											ז	◇	יב	
להעדפה.											!		יב	
אי הכי, ניוון מתפרנס מיבעי ליה.											ז		יב	
אלא לאו ש"מ יכול, ש"מ.											!	◇	יב	
נותן שבתו ורפואתו לרבו.	אמר מר:											■	◇	יב
שבתו, פשיטא												ז	יב	
רפואתו איצטריכא ליה.											!	◇	יב	
רפואתו דידיה היא, דבעי איתסויי ביה.											ז		יב	
לא צריכא, דאמדוהי לחמשא יומי, ועבדו ליה סמא חריפא ואתסי בתלתא יומי, מהו דתימא צערא דידיה הוא, קמ"ל.											!	◇	יב	
והלא זכות הוא לעבד שיוצא מתחת ידי רבו לחירות.	תניא: א"ר אלעזר, אמרנו לו למאיר:										ז	■	◇	יב
חוב הוא לו, שאם היה עבד כהן - פוסלו מן התרומה.	אמר לנו: [ר' מאיר]										!	■	יב	
והלא מה אם ירצה שלא לזונו ושלא לפרנסו - רשא?	אמרנו לו:										ז	■	יב	
ומה אילו עבד כהן שברח ואשת כהן שמרדה על בעלה - הלא אוכלין בתרומה, וזה אינו אוכל, אבל אשה חוב הוא לה, שכן פסלה מן התרומה ומפסידה מן המזונות.	אמר לנו: [ר' מאיר]										!	■	◇	יב
מאי קאמרו ליה, ומאי קא מהדר להו?												^	◇	יב
השבתוני על המזונות, מה תשיבוני על התרומה? וכי תימרו, אי בעי זריק ליה גיטא ופסיל ליה שביק ליה ועריק ואזיל לעלמא, ומה אילו עבד כהן שברח ואשת כהן שמרדה על בעלה הלא אוכלים בתרומה, וזה אינו אוכל.	ה"ק להו: [ר' מאיר]										!	◇	יב	
שפיר קאמר להו											ז		יג	
היינו דקא מהדרי ליה במתני' מפני שהוא קנינו, דאי בעי, שקיל ארבעה זוזי מישראל ופסיל ליה כל היכא דאיתיה.	רבא:										!	◇	יג	
ולרבי מאיר, תינה עבד כהן, עבד ישראל מאי איכא למימר?											ז	◇	יג	
מפני שמפסידו משפחה כנענית.	רבי שמואל בר רב יצחק:										!	◇	יג	
אדרבה, הרי הוא מתירו בבת חורין.											ז		יג	
עבדא בהפקירא ניחא ליה, זילא ליה, שכיחא ליה, פריצה ליה.											!	◇	יג	
האומר תנו גט זה לאשתי, שטר שחרור זה לעבדי, ומת - לא יתנו לאחר מיתה.												■	יג	
תנו מנה לאיש פלוני, ומת - יתנו לאחר מיתה.												■	יג	
והוא, שצבורין ומונחין בקרן זוית.	רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:											■	◇	יג
במאי עסקינן?												^	יג	
אילימא בבריא												!	יג	
כי צבורין מאי הוי? הא לא משך.											ז		יג	
ואלא בשכיב מרע											!		יג	
מאי איריא צבורין? כי אין צבורין נמי, דהא קי"ל דדברי שכיב מרע ככתובים וכמסורין דמן.											ז		יג	
לעולם בבריא, וכדרב הונא אמר רב	רב זביד:										!	◇	יג	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנה לי בידך תנהו לו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה.	דאמר רב הונא אמר רב:									!		◇
לעולם בשכ"מ, וכאיך דרב	רב פפא:									!	◇	◇
שכ"מ שאמר תנו מנה לפלוני מנכסי, מנה זה - נותנין, מנה סתם - אין נותנין, חיישינן שמא מנה קבור קאמר.	דאמר רב:									!		◇
והלכתא: לקבורה לא חיישינן.										■		◇
רב פפא מאי טעמא לא אמר כרב זביד?										?		
כי אמר רב - לא שנא במלוה ולא שנא בפקדון.	קסבר רב פפא:									!		יג:
רב זביד מ"ט לא אמר כרב פפא?										?		יג:
לא מיתוקמא מתני' בשכיב מרע.										!		יג:
ממאי?										?		יג:
האומר תנו גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי, ומת - לא יתנו לאחר מיתה	מדקתני:									!		יג:
טעמא דמת, הא מחיים - נותנין										!		יג:
טעמא דאמר תנו, הא לא אמר תנו - אין נותנין										■		יג:
ושכיב מרע אע"ג דלא אמר תנו - נותנין										■		יג:
בראשונה היו אומרים: היוצא בקולר ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	דתנן: [ת"ק]									■		יג:
חזרו לומר: אף המפרש והיוצא בשיירא										■		יג:
אף המסוכן.	רבי שמעון שזורי									■		יג:
ומאן נימא לן דמתני' רבי שמעון שזורי היא? דלמא רבנן היא.	מתקיף לה רב אשי:									?		יג:
מנה לי בידך תנהו לו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:											יג: <
מסתברא מילתיה דרב בפקדון, אבל במלוה לא, והאלקים אמר רב אפילו במלוה.	רבא:											יג:
מלוה לי בידך תנהו לו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה.	אתמר נמי, אמר שמואל משמיה דלוי:									■	■	יג:
וטעמא מאי?										^		יג:
נעשה כאומר לו בשעת מתן מעות שעבדנא לך לדידך ולכל דאתו מחמתך.	אמימר:									!		יג:
אלא מעתה, הקנה לנוולדים דלא הוו בשעת מתן מעות, הכי נמי דלא קנן דאפילו לר"מ, דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, ה"מ לדבר שישנו בעולם, אבל לדבר שאינו בעולם לא	רב אשי לאמימר:									?		יג:
בההיא הנאה דקא משתניא ליה בין מלוה ישנה למלוה חדשה, גמר ומשעבד נפשיה.	אלא א"ר אשי:									!		יד:
אלא מעתה, כגון הני דבי בר אלישיב דכפתי ושקלי לאלתר, ה"נ דלא קנן וכי תימא ה"נ, א"כ נתת דבריך לשיעורין	הונא מר בריה דרב נחמיה לרב אשי:									?		יד:
הני תלת מילי שוינהו רבנן כהלכתא בלא טעמא:	אלא אמר מר זוטרא:									!		יד:
חדא, הא										!		יד:
הכותב כל נכסיו לאשתו - לא עשאה אלא אפיטרופיא	ואידך, דאמר רב יהודה אמר שמואל:									!		יד:
המשיא אשה לבנו גדול בבית - קנאו.	ואידך, דאמר רב חנניא:									!		יד:
קבא דמוריקא אית לי גבך יהביה לפלוני, באפיה קאמינא לך דלא הדרנא בי.	רב לרב אחא ברדלא:										○	יד:
מכלל דאי בעי הדר ביה מצי הדר ביה?											?	יד:
ה"ק: דברים הללו לא ניתנו לחזרה.										!		יד:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראייה- ■
---	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator																			
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																			
הא אמר רב חזא זימנא																					
מנה לי בידך תנהו לו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה	דאמר רב הונא אמר רב:																				
אי מההיא, הוה אמינא הני מילי מתנה מרובה, אבל מתנה מועטת לא ליבעי בפניו, קמ"ל.																					